

РЕШЕНИЕ

№ 6012

гр. София, 02.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4894** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/. С решение № 6428 от 01 юни, 2020 г., постановено по адм. дело №12086/2019 г., състав н ВАС/П о. е обезсилил решение № 5006 от 16.07.2019 г., постановено по адм. дело 13045/17 на АССГ, върнал делото за ново разглеждане, с указания за изпълнение.

Образувано е по жалба на Й. Г. Й. и М. П. Й. и двамата с адрес в [населено място] срещу решение № 187/25.02.2016г. на Столичен общински съвет /СОС/, в частта му, с която е одобрен Подробен устройствен план /ПУП/-План за регулация /ПР/ за урегулиран поземлен имот /УПИ/ П-2049, 2050, кв.75, м. „Надежда 1а и 1б“ по отношение границата с имот с идентификатор 68134.1386.840. Иска се обявяване на решението в тази част за нищожно. Представено е писмено становище. Претендира се присъждане на правените по делото разноски.

Ответникът – Столичен общински съвет, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Представени са писмени бележки. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересована страна – [фирма], конституирано като страна в процеса не взема участие и отношение.

Съдът, спазвайки указанията на касационен състав, по преценка не намери необходимост да конституира СО като страна в производството, като съсобственик върху имота на жалбоподотелите; искането е за прогласяване нищожност на акт;

уважаването на такова искане ще засегне и правата на съсобственика, без значение от становището и отношението към акта, предмет на съдебен контрол.

Съдът като взе предвид доводите на страните във връзка с приложените доказателства, прие за установено следното от фактическа страна.

Предметът на оспорване е определен с определение № 7937/13.06.2018г., постановено по адм.д. № 6636/2018г. по описа на ВАС, влязло в сила на 13.06.2018г.

Спазена е процедурата по чл. 218 от ЗУТ.

С нотариален акт №120, д. №3777/58г., жалбоподателите Й. Г. Й. и М. П. Н. се легитимират като собственици на ид.ч. от имот, с площ от 547 кв.м., находящ се в [населено място], [улица],[жк]. Не е спорно, че по отношение на имота е имало отчуждителни и отменени такива процедури и като регулационен статут е в съсобственост със СО.

Проектът на цялостния ПУП на м. „Надежда 1а и 1б“ е приет с решения на Общинския експертен съвет по устройство на територията /ОЕСУТ/, обективирани в протоколи № ЕС-Г101/16.11.2010г., т.29, №ЕС-Г112/14.12.2010г., т.50, №ЕС-Г-72/16.10.2012г., т.21, №ЕС-Г-101/13.12.2011г., т.15, както и №ЕС-Г-14/19.02.2013г, т.7, с който е приет проекта за ПРЗ на м.„Надежда 1а и 1б“.

С Решение №408 по протокол №43 от 18.07.2013г. на СОС, УПИ II-2049,2050, кв.75 е изключен от обхвата на одобряване поради липсата на предварителен договор по чл.15, ал.3 от ЗУТ, съответно окончателен договор за прехвърляне на правото на собственост върху имот.

Административното производство по издаване на оспорваното решение на СОС е започнало въз основа на заявление вх.№ ГР-70-00-440/15.10.2015г. от [фирма] [населено място] за даване на разрешение за изработване на проект за ПУП. Към заявлението е приложен н.а. № 072, д.№061/2014г., издаден от нотариус с район на действие СРС, според който на 18.12.2014г. [фирма] е продало на [фирма] поземлен имот с идентификатор 68134.1386.2049, с площ от 252 кв.м. и ПИ с идентификатор 68134.1386.2050 с площ от 387 кв.м. по КККР, одобрени със заповед №РД-18-48/12.10.2011г. на изп.директор на АГКК, находящи се в [населено място], район „Надежда“, [улица]. Във връзка със заявлението е изготвено становище, с което на основание 124а, ал.2 във вр. с чл.124б от ЗУТ началник отдел „Подробни устройствени планове“ е предложил на главния архитект на СО да допусне със заповед изработването на проект за ПРЗ в териториалния обхват и при спазване на изискванията, описани в становището. На 21.01.2016г. от [фирма] е подадено заявление за одобряване на проект за ПУП-ИПР за имоти с идентификатори 68134.1386.2049 и 68134.1386.2050. Главният архитект на СО е изготвил доклад на 08.02.2016г. до СОС относно одобряване на ПУП - ПР на м.„Надежда 1а и 1б“, кв.75, УПИ II-2049,2050, район „Надежда“, представляващ неразделна част от плана за регулация на м.„Надежда част 1б“, в граници: [улица]=1 – о.т.8 до о.т.14, от о.т.14 до о.т.80а, о.т.80а до о.т.196 и УПИ II-за ЖС от кв. 147б, от о.т.65-о.т.68 до о.т.341-1; одобрен с решение №408 по протокол №43 от 18.07.2013г. на СОС. Към доклада е приложен проект за ПУП-Проект за ПР, проект за решение и др. документи.

На 25.02.2016г. СОС е приел решение №187, с което е одобрил проект за план за регулация на УПИ II-2049,2050, кв.75, м.„Надежда 1а и 1б“, район „Надежда“ по сините цифри, съгласно приложения проект, представляващ неразделна част от плана за регулация на м.„Надежда 1а и 1б“, Решение №408 по протокол №43/18.07.2013г. на СОС, с което е одобрен проекта за ПРЗ на м.„Надежда част 1б“ в граници: [улица]=1

– о.т.8 до о.т.14, от о.т.14 до о.т.80а, о.т.80а до о.т.196 и УПИ II-за ЖС от кв. 147б, от о.т.65-о.т.68 до о.т.341-1.Решението е публикувано в ДВ бр.31/19.04.2016г.

Възражения не са постъпили.

В хода на съдебното производство за изясняване на фактите по делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза и допълнително заключение, които съдът цени като писмени доказателства.

Участващите в настоящото производство страни нямат нови доказателствени искания по изслушване на нови експертизи.

От ценените като писмено доказателство заключения на в.л. е установено, че с обжалвания ПУП се предвижда обособяване на проектен УПИ II-2049, 2050 кв. 75, м. „Надежда 1а и 1б“, образуван от ПИ 68134.1386.20490 и 68134.1386.2050 по КККР. Безспорно е, че в обхвата на УПИ II, както и в ПИ с посочените идентификатори не попада реална част от имот на жалбоподателите.

Отчуждените имоти с пл.№ 840 и 841, кв.71 от 550 кв.м., актувани с АЧОС № 405/27.10.1997г. са деактувани. Със Заповед № РД-43-9б/09.04.1999г. на Кмета на СО е отменено отчуждаването на 1/2 ид.ч. от им.пл.№ 840 и 841 - собственост на Й. Й. и М. Н.. Възстановени са 282 кв.м. съставляващи 1/2 ид.ч. от 564 кв.м. Останалите 282 кв.м. са общинска собственост. Действащ за имоти 840 и 841 е ЧЗРКП на м. "Б.. Л. шосе", одобрен със Заповед № РД-09-50-589/28.10.1998 г., който предвижда придаване на реална част от имот № 840 към УПИ IV-846, кв.75, за която няма данни за уредени сметни отношения. КККР, одобрена със Заповед № РД-18-43/12.10.2011г. на ИД на АГКК, в която имот 68134.1386.840 на ул."Л. шосе" № 87 е отразен с площ, от 144 кв.м. (стар 840).

Действащ ПУП-ПРЗ за реструктуриране на ж.к. м."Надежда 1а и 1б“, е изработен върху имотите по влязлата в сила КККР/2011г. За имоти 2049 и 2050 е образуван УПИ II-2049,2050, кв.75 в.м."Надежда 1б“ който е извън обхвата на този план и за него регулационния план не е одобрен. Плана за регулация не се одобрява за УПИ IV-841, СО, УПИ V-843, СО, и УПИ II-2049,2050, кв. 75.

По ПУП – ИПРЗ, одобрен с Решение № 187/25.02.2016г., който е план за регулация и режим на застрояване за реструктуриране на съществуващия жилищен комплекс приет с Решение № 408 по Протокол № 43 на СОС на м.,„Надежда 1а-1б“, допълнено с Решение № 637/21.11.2013г. на СОС, за имоти 2049 и 2050 е обособен проектен УПИ 11-2049,2050, кв.75, като имотните граници съвпадат с регулационните, така както е по предшестващия план. Имотните граници на 2049 и 2050 съвпадат с регулационните на УПИ II-2049,2050. Видно от графиката имоти 68134.1386.840 и 68134.1386.841 са извън обхвана на този план.

Северната реална част от имот 68134.1386.840 с площ 144 кв.м. и северната реална част от имот 68134.1386.841 с площ от 174 кв.м., не попадат в ПУП на район „Надежда 1б“, одобрен с Решение на СОС № 408/18.07.2013г. и Решение на № 187/25.02.2016г., по Протокол № 9 на СОС.Южната реална част от имот 68134.1386.84С с площ от 118 кв.м., попада в УПИ II-2049,2050, кв.75 по ПУП на район „Надежда 1б“, който е одобрен с Решение № 187/25.02.2016г., по Протокол № 9 на СОС Южната реална част от имот 68134.1386.841 с площ 123 кв.м., попада в УПИ V-841,СО, кв.75, който е изключен от ПУП на район „Надежда 1б“, одобрен с Решение на СОС № 408/18.07.2013г. и Решение на № 187/25.02.2016г, по Протокол № 9 на СОС. С влязъл в сила ЧЗРКП одобрен по ЗТСУ със заповед № РД-09-50-589/28.10.1998г., за ПИ № 846 е отреден п-л IV-846, кв.75. Плана не е

приложен за п-л IV-846, кв.75. КККР одобрена със Заповед № РД-18-48/12.10.2011г. на ИД на АГКК отразява като имотни регулационните линии по неприложен план. В комбинираната скица на л.335 са съвместени наличните графични данни от планове и карти за имоти 840 и 841, при което се установи припокриване, застъпване на реална част от имот 840 с УПИ II-2049, 2050, кв.75.

Със заключенията на двете съдебно-технически експертизи е установено припокриване, застъпване на реална част от имот 840 /собственост на жалбоподателите/ с УПИ II-2049, 2050, кв.75 /собственост на [фирма] [населено място], по искане на което дружество е постановено оспореното решение на СОС/, което припокриване обуславя наличие на правен интерес за оспорване на административния акт.

Оспореното решение на СОС е издадено от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно разпоредбата на чл. 129 от ЗУТ. Спазени са установената от закона форма и предвидената в закона процедура за одобряване на проект за план за регулация.

Съдът намира, че оспореното решение на СОС е издадено в съответствие с изискването за форма и при липса на съществени нарушения на административно-производствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са препятствали възможността им адекватно да я организират и да представляват основание за неговата отмяна. В хронологичен ред е спазена и предвидената в закона процедура, началото, на която е сложена преди приемане на решение №408 по протокол №43/18.07.2013г. на СОС, с което е одобрен обхвата на плана за м. „Надежда 1а и 1б“, който е влязъл в сила. Изработеният проект е разгледан и приет от ОЕСУТ след изпълнение на процедурите по обявяване, обществено обсъждане, разглеждане на постъпили възражения, служебни предложения и становища от ОЕСУТ. Проектът е изпратен в СОС, където е одобрен с решение №408 по протокол №43/18.07.2013г. на СОС, съобщено по предвидения в закона ред. Със същото решение УПИ II-2049,2050, кв.75 е изключен от обхвата на одобряване поради липсата на предварителен договор по чл.15, ал.3 от ЗУТ, съответно окончателен договор за прехвърляне на правото на собственост върху имот. Искането за продължаване на производството и одобряване на проект за план за регулация за УПИ II-2049, 2050, кв.75, м. „Надежда 1а и 1б“ е направено със заявления от 15.10.2015г. и от 21.01.2016г. от [фирма] [населено място].Това производство е проведено като част от производството по одобряване на цялостния ПРЗ на м.,„Надежда 1а и 1б“, одобрен с решение №408/18.07.2013г. на СОС, поради което доказателствата и мотивите касаещи последното решение са неразделна част от доказателствата и мотивите за одобряване на проекта по заявлението на [фирма]. Във връзка със заявлението е изготвено становище, а след това и доклад от главния архитект на СО до СОС относно одобряване на ПУП - ПР на м.“Надежда 1а и 1б“, кв.75, УПИ II-2049,2050, район „Надежда“, представляващ неразделна част от плана за регулация на м. „Надежда част 1б“, като към доклада е приложен проект за ПУП-Проект за ПР, проект за решение и др. документи. Предвид изложеното съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Отчуждените имоти с пл.№ 840 и 841, кв.71 от 550 кв.м., актувани с АЧОС № 405/27.10.1997г. са деактувани. Със Заповед № РД-43-96/09.04.1999г. на Кмета на СО е отменено отчуждаването на 1/2 ид.ч. от им.пл.№ 840 и 841 - собственост на Й. Й. и

М. Н.. Възстановени са 282 кв.м. съставляващи 1/2 ид.ч. от 564 кв.м. Установено е, че действащ за имоти 840 и 841 е ЧЗРКП на м."Б..Л. шосе", одобрен със Заповед № РД-09-50-589/28.10.1998г., който предвижда придаване на реална част от имот № 840 към УПИ IV-846, кв.75. Съгласно чл.110, ал.1 от ЗТСУ /отм./ дворищнорегулационният план има непосредствено отчуждително действие по отношение на недвижимите имоти, придадени към парцели на други физически или юридически лица, като това разместване на собственост настъпва още от деня на влизане в сила на дворищнорегулационния план, собствеността върху придаваемите части преминава по силата на регулацията, но получава значение на придобито основание от деня, когато е приложена. До тогава при евентуалното ѝ изменение или създаване на нова регулация се изхожда от първоначалното положение на имотите, съгласно чл.33, ал.1 и ал.2 от ЗТСУ /отм./.

Няма данни паричното обезщетение за придаваемите се части да е изплатено, респ. данни за уредени сметни отношения, поради което следва, че този план не е приложен. Следващите планове са изработени върху опорочената регулация по ЧЗРКП/1998г., в резултат на което имот пл.№ 840 участва със собствени 118 кв.м. в УПИ II-2049,2050 по ИПРЗ одобрен с Решение на № 187/25.02.2016г. на СОС, без приложен план.

Преди одобряване на КККР/2011г. за територията са действали: ЧЗРКП м. "Б.. Л. шосе", одобрен със заповед № РД-09-50-589/28.10.1998г., преодобрен с Решение № 13 по Протокол №23/19.03.2001г., по силата на които за обособяване на п-л IV846, кв.75 плана предвижда придаваеми 118 кв.м. от им.;пл.№840. Предшествващ кадастралната карта от 2011г., е кадастралния план от 1998г/2001г. приет с регулационния, сега архивен. Кадастралната карта следва да отрази като имотни регулационните линии по приложен план, при неприложен – имотните /чл.44а от ЗКИР/. В конкретния случай КККР/2011г., отразява границите на имотите по последния одобрен кадастрален план, приет с регулационния с Решение № 13 по Протокол №23/19.03.2001г., архивен. Имотните граници на 2049 и 2050 съвпадат с регулационните на УПИ II-2049,2050.

Съобразно чл.142, ал.1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Този текст визира контрола за законосъобразност и задължението на решаващия съд да постанови решението си съобразно действащия към момента на издаването на оспорения административен акт закон. Ако съдът се е произнесъл с влязъл в сила съдебен акт по законосъобразността на административния акт не съществува правен интерес от искане за прогласяване на нищожност на акта, тъй като предвид служебното начало съдът е длъжен при установяване на нищожност да я прогласи, дори да липсва искане за това. В случая законосъобразността на оспореното решение не е установена със съдебен акт по същество.

При контрола за законосъобразност се преценява съответствието на административния акт със закона, а при нищожността - тази преценка се свежда до извеждането на един много тежък порок, тежък до степен да направи невъзможно съществуването на акта като такъв. Порокът е толкова тежък, че приравнява административния акт на "правно нищо", на несъществуващ факт. В същото време този акт създава една привидност на правни последици, които заинтересуваното лице има интерес да отстрани.

В българско законодателство няма легално определение на понятието нищожен административен акт. Нищожността е форма на незаконосъобразност на

административния акт. В зависимост от степента на допуснатия от административния орган порок, актът се преценява или като нищожен, или като незаконосъобразен и в първия случай се обявява неговата нищожност, а в другия - административният акт се отменя като незаконосъобразен, на основанията, посочени в чл.146 от АПК. Тъй като в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл.146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени - т. е. порокът трябва да е толкова тежък, че да прави невъзможно и недопустимо оставането на административния акт в правната действителност. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстрани от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии, кога един порок води до нищожност. Само с разпоредбата на чл.173, ал.2 от АПК се указва, че актът е нищожен поради некомпетентност. В тази връзка, на първо място, следва да се прецени компетентността на органа, издал процесния акт. Нищожен е актът, който не е издаден от компетентен орган. Компетентността на органа следва да се преценява по материя, по място и по степен. В настоящия случай оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление, т.е. на невъзможност да се установи истинската воля на административния орган. В случая решението е издадено в предвидената от закона писмена форма, с нормативно определените реквизити. Посочени са фактически и правни основания, ясно и подробно са описани фактите. Имотът, предмет на решението съществува.

Нарушенията на административно-производствените правила са основания за нищожност, ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. В случая не е допуснато нарушение на административно-процесуалните правила, водещо до липса на волеизявление. Волеизявление е налице, освен това е точно и ясно.

Нарушенията на материалния закон, както в настоящия случай поначало касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност. Поради това, нищожен на това основание би бил само акт, който е изцяло лишен от законова опора - акт, който не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. В случая оспореното решение е издадено на правно основание. Само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв административен акт, посоченият порок обуславя нищожност. В случая жалбоподателите може да защитят правата си по предвидения в ЗКИР ред. Дори превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило.

Следователно, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, в предписаната от закона форма, въз основа на правно регламентирано основание, при съответствие с административно- производствените правила и с целта на закона, по отношение на съществуващ подробно индивидуализиран обект – поземлен имот, но в нарушение на материалния закон.

Предвид изложеното основанията, които могат да доведат до нищожност на оспореното решение не са налице. Приемане на решение от СОС при неправилно приложение на материалния закон не е основание за прогласяване на нищожността на акта. Дали е приложена регулацията или не е и дали в Кадастралната карта като имотни са отразени регулационните линии по приложен план и при неприложен – имотните е въпрос на преценка на *законосъобразността* на акта. По изложените причини съдът прие, че оспореното решение на СОС не е нищожно. Жалбата е неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, чл.37, ал.1 от Закона за правна помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, искането на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено за сумата в размер на 100,00 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт по административно дело. Тази сума се дължи и за процесуално представителство за производството по адм. дело № 13045-17 на АССГ и по а.д. 12086-2019 на ВАС. Основателно е и искането за сумата 50,00 лева - разноски за допълнителна експертиза. По тези съображения, съдът Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Г. Й. и М. П. Й. и двамата с адрес в [населено място] срещу Решение № 187/25.02.2016 на Столичен общински съвет, в частта му, с която е одобрен Подробен устройствен план - План за регулация за урегулиран поземлен имот П-2049, 2050, кв.75, м.“Надежда 1а и 1б“ по отношение границата с имот с идентификатор 68134.1386.840, с искане да бъде прогласена нищожността му.

ОСЪЖДА Й. Г. Й., с ЕГН [ЕГН] и М. П. Й., с ЕГН [ЕГН], и двамата с адрес в [населено място], [улица], да заплатят на Столична община сума в размер на 350,00 /триста и петдесет/лева, разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия: